

bliver henviist til Ministeriet, det vil altsaa lige, anbefalet til den ærede Ministers særlige Opmærksomhed, saa har jeg troet, at man maaskee turde haabe, at det vilde være Ministeren kjært paany at tage denne Sag under Overveelse og i den Anledning føle sig opfordret til at tage Initiativet til, at den Paagjældendes Naar kunde blive forbedrede og hans Bartpenge forhøiede. Dersom dette Haab ikke skulde vise sig at være rigtigt, dersom den ærede Minister skulde erklære, at Sagen ikke stiller sig anderledes for ham, selv om end Thinget beslutter, at Andragendet skal henvises til Finantsministeriet, saa erkjender jeg tilfulde, at det ikke vil hjælpe at fastholde dette Endringsforslag, og forsaavidt den ærede Minister altsaa, imød mine Forhaabninger, skulde gjøre en saadan Udtalelse, vil jeg finde mig foranlediget til at tage Endringsforslaget tilbage paa mine egne og den ene af mine Medforslagsstilleres Vegne; den Anden er, forsaavidt jeg kan see, for Diebliffet ikke tilstede.

Finantsministeren: Det forholdes sig ganske rigtigt saaledes, som den ærede Forslagsstiller har bemærket, at hvis den paagjældende Pensionist var bleven entlediget i Naade under den sidst afvode Konges Regjering paa Grund af Alderdom eller Svagelighed, er det meget sandsynligt, at han vilde have faaet, ifølge hvad der dengang af speciel allerhøieste Naade blev bevilget, sin fulde Gage i Pension. Det er ligeledes vist, at det Samme var blevet Tilfældet, hvis Tallotteriet var blevet inddraget, inden Pensionsloven emanerede, ifølge de utvivlsomt gjældende Regler, som ikke afgang af speciel Kgl. Naade i de enkelte Tilfælde, men som ligefrem ere blevne betragtede som en almindelig Regel, hvorfra der kun kunde afviges som en Følge af speciel Kgl. Unaaide. Han vilde altsaa ogsaa, saaledes som Sagen foreligger, have erholdt sin fulde Gage i Pension paa Grund af hans Embedes Inddragelse, hvis Tallotteriet var blevet ophævet, og hans Post inddraget, før Pensionsloven udkom. Nu er det derimod skeet, efter at Pensionsloven er udkommen, og der har derfor kun kunnet tilstaaes ham i Bartpenge det Beløb, han for Tiden har, og som udgjør to

Trediebele af hans Gage. Der er heller ikke nogen anden Regel udenfor Pensionsloven, som hjemler Regjeringen Ret til at give et særligt Tillæg, paa Grund af særlige Omstændigheder, til hvad der ifølge Pensionsloven er bestemt. Naar det høitærede Thing maatte komme til det Resultat at henvise Andragendet til Finantsministeriet, saa vil Finantsministeren altsaa i Genhold til de gjældende Bestemmelser ikke kunne foretage Andet i den Anledning end det, der allerede er skeet. Jeg vil da allerunderdanigst foredrage for H. S. Majestæt de Omstændigheder, der ere til Hinder for at forandre det, der allerede er skeet; thi man maa holde sig til de gjældende Lovbestemmelser. En Henvisning fra det høitærede Things Side, vil saaledes i dette Tilfælde ikke for mig kunne faae nogen anden Betydning end den, at naar Thinget, efter at have modtaget disse Bemærkninger, da beslutter sig til at henvise det, saa maa deri antages at ligge en Opfordring til at tage under Overveelse, om der ikke maatte være Anledning til fra Regjeringens Side at fremlægge et Lovforslag angaaende en Undtagelsespension for ham. Den Udtalelse, som af sidste ærede Taler blev refereret at indeholdes i Finantsministeriets Svar til den Paagjældende, nemlig, at jeg beklagede ikke at kunne gjøre Noget videre for ham, støttede sig deels til den bestaaende Pensionsanordning, der, som bemærket, ikke tillod at tilstaae ham mere af Statskassen, og deels til den Betragtning, at Regjeringen kun meget nødig strider til at forelægge Lovforslag angaaende undtagne Pensioner. Der har endnu imidlertid ikke dannet sig nogen bestemt Praxis for dette Slags Forslags Forelæggelse; men jeg troer dog, at det vil fremgaae af, hvad der tidligere er passeret, at Regjeringen i det Hele maa iagttage stor Varsomhed i denne Henseende. Jeg idetmindste er mig bevidst, at jeg har maattet give mange lignende Svar, som det til Conferentsraad Bondo, fordi jeg ansaae det betænkeligt at fremkomme med Forslag til undtagen Pension. Jeg har troet, at man kun burde gjøre det, naar der enten var udmærkede Fortjenester af Staten, som talte derfor, saaledes som Tilfældet var med Hensyn til Generalinde Flensborg, Enke efter General-